

D Z I E N N I K

N O R M A L I Z A C J I I M I A R

Warszawa, dnia 28 listopada 1986 r.

Nr 15

Treść:
poz.

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACJI, MIAR I JAKOŚCI

28 — z dnia 4 listopada 1986 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy ustalaniu normatywów kosztów napraw wyrobów objętych gwarancją z mocy prawa 211

OBWIESZCZENIE POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACJI, MIAR I JAKOŚCI

29 — z dnia 14 listopada 1986 r. w sprawie ogłoszenia o ustanowieniu, zmianach i unieważnieniu Polskich Norm oraz o unieważnieniu norm branżowych 213

30 — z dnia 14 listopada 1986 r. w sprawie ogłoszenia o ustanowieniu, zmianach i unieważnieniu norm branżowych oraz o unieważnieniu Polskiej Normy 219

28

ZARZĄDZENIE NR 43

PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACJI, MIAR I JAKOŚCI

z dnia 4 listopada 1986 r.

w sprawie zasad i trybu postępowania przy ustalaniu normatywów kosztów napraw wyrobów objętych gwarancją z mocy prawa

W celu realizacji przepisu § 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1985 r. w sprawie rodzajów kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 9, poz. 29 i Nr 51, poz. 264) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Jednostki gospodarcze określone w art. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (jednolity tekst Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 45), zwane dalej „jednostkami gospodarczymi”, mogą występować do Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości z wnioskiem o ustalenie normatywu kosztów naprawy wyrobów objętych gwarancją z mocy prawa.

2. Wniosek o ustalenie normatywu, o którym mowa w ust. 1, zwanego dalej „normatywem”, powinien być sporządzony zgodnie z przepisami § 3.

§ 2

1. Przez użyte w § 1 określenie „normatyw” rozumie się technicznie uzasadnioną wielkość kosztów napraw

gwarancyjnych przypadających na jednostkę wyrobu objętego gwarancją z mocy prawa w danym roku kalendarzowym.

2. W przypadkach uzasadnionych specyfiką działania jednostki gospodarczej, normatyw może być określony według innej zasady, niż wynikająca z ust. 1. Decyzje w tych sprawach wydaje Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości, zwany dalej „Prezesem Komitetu”.

3. Do technicznie uzasadnionych kosztów napraw, które mogą stanowić podstawę do ustalenia normatywu zalicza się koszty powstałe w wyniku:

- 1) usuwania wad ukrytych wyrobu, jego części, elementu i zespołu, których wykrycie w czasie odbioru jakościowego przez komórkę kontroli jakości nie jest możliwe przy pomocy metod pomiarowych określonych w normach i innych dokumentach technicznych,
- 2) stosowania statystycznych metod kontroli i wad wyrobu mieszczących się w tolerancjach tej metody odbiorczej,
- 3) usuwania wad wyrobów ujawnionych w ramach udzielonych gwarancji — w wysokości określonej w normach technologicznych, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra do

Spraw Cen z dnia 31 grudnia 1982 r. w sprawie zasad ustalania kosztów uzasadnionych (Dz. U. z 1983 r. Nr 1, poz. 10 i z 1984 r. Nr 3, poz. 19).

4. Normatyw nie obejmuje kosztów usuwania wad wyrobu, wynikłych na skutek:

- 1) nieprzestrzegania postanowień zawartych w normach,
- 2) stosowania niewłaściwych materiałów,
- 3) nieprzestrzegania dyscypliny technologicznej,
- 4) wadliwego procesu technologicznego,
- 5) niewłaściwej organizacji i wadliwego działania służby kontroli jakości.

5. Normatyw ustala się dla wyrobu lub grupy wyrobów podobnych konstrukcyjnie, wytwarzanych przez określoną jednostkę gospodarczą, która stosuje w ich produkcji zbliżony proces technologiczny.

6. Przy ustalaniu normatywu bierze się pod uwagę wyniki analizy kosztów napraw gwarancyjnych poniesionych w okresie roku poprzedzającego rok, na który ustala się normatyw.

§ 3

1. We wniosku, o którym mowa w § 1, jednostka gospodarcza określa:

- 1) dokładną nazwę i typ wyrobu oraz symbolikę zgodnie z Systematycznym Wykazem Wyrobów (SWW),
- 2) wielkość produkcji w roku poprzednim oraz planowaną na rok bieżący w jednostkach naturalnych,
- 3) oceny realizacji i koszty jednostkowe wyrobu w latach wymienionych w pkt 2,
- 4) ilość napraw gwarancyjnych i ich koszty w roku poprzednim,
- 5) proponowaną wielkość normatywu.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 4, powinny być przedstawione w zestawieniach z podziałem na rodzaje wadliwości wyrobu i przyczyn powstawania wad, odrębnie dla kryteriów wymienionych w § 2^{*} ust. 3 i ust. 4. Należy także podać program działania w sprawie ograniczenia wadliwości wyrobów.

3. Wniosek winien być podpisany przez dyrektora i głównego księgowego jednostki gospodarczej.

§ 4

1. Ustalenie normatywu następuje w drodze wydania decyzji Prezesa Komitetu lub upoważnionej przez niego jednostki organizacyjnej, zwanej dalej „jednostką upoważnioną”.

2. Jednostka gospodarcza powinna zawiadomić o ustalonym normatywie właściwy dla niej urząd skarbowy niezwłocznie po otrzymaniu decyzji ustalającej normatyw (ust. 1).

§ 5

Jednostki upoważnione obowiązane są do:

- 1) stosowania przy ustalaniu normatywu przepisów zarządzania,
- 2) zawiadamiania Prezesa Komitetu o wielkości ustalonego normatywu dla określonego wyrobu lub grupy wyrobów, ze wskazaniem jednostki gospodarczej, której on dotyczy, oraz ilości i wartości wyrobów objętych normatywem.

§ 6

1. W uzasadnionych przypadkach Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości lub jednostka upoważniona, będą przeprowadzać w jednostce gospodarczej, która wystąpiła z wnioskiem o ustalenie normatywu, badania warunków mających wpływ na kształtowanie się poziomu kosztów naprawy w okresie gwarancji, w tym kosztów technicznie uzasadnionych.

2. Badania, o których mowa w ust. 1, powinny zmierzać do ustalenia przyczyn powstawania wad wyrobów, a zwłaszcza do ustalenia czy wynikają one z przyczyn wymienionych w § 2 ust. 3. Wyniki badań powinny być wykorzystywane przy ustalaniu normatywu.

§ 7

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezes

Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości
Roman Kobus